

ancoram dimittat e manibus, decidat necesse est et in
abyssum atque in profundum malorum necetur. Quod
cum senserit inimicus et viderit nos peccatorum nostro-
15 rum multitudinem perhorrentes increpationibus et iam
ipsius conscientiae deterreri, accedit et ipse, et cogitationes
nobis subicit desperandi plumbo omni et omni arena
graviores. Quas si receperimus, necesse est nos statim
pondere ipso, abruptis salutis nostrae retinaculis, in pro-
20 fundum demergi malorum. In haec ergo et tu deiectus
boni et mitis Domini praecepta nunc spernis, crudelis
autem et immitis tyranni atque inimici salutis tuae volun-
tatibus pares. Abiecisti suave iugum Christi et duras ac
ferreas pro eo imposuisti cervicibus tuis peccatorum cate-
25 nas. Abiecisti onus leve humilis et mitis Domini et pro eo
molam asinariam collo tuo appendisti. Sed quousque per-
tendis? Sta iam et desine infelicem animam sine respectu
aliquo, sine ulla recordatione demergere. Quousque pe-
rurges eam et praecipitas in interitum tuum? Et quidem
30 mulier illa, quae in evangeliiis dragmam quam perdiderit
invenit, convocat vicinas et amicas ut congratulentur ei,
ego autem convocabo amicos tuos meosque ac vicinos
nostros et deprecabor eos, non ut gaudeant sed ut lugeant
mecum, nec ut gratulentur sed ut lamententur et ingen-
35 tem planctum sublatis ad caelum una mecum vocibus
reddant. Dicam ad eos: « Ululate mecum, o amici, et
plangite, profundite mecum fontes fletuum et producite
flumina lacrimarum, non quia auri pondus immensum
nec argenti talenta innumera amisi de manibus meis, non